

Honing voeren

In het Oosten van Duitsland raken veel imkers in de moeilijkheden. Voor de 'Wende' konden imkers hun suiker goedkoop krijgen en de honing werd tegen een goede prijs door de Staat afgenomen. Nu is dat allemaal zeer veranderd en vele imkers blijven met hun honing zitten. Is het teruggeven van de honing aan de bijen als wintervoer een oplossing? Er wordt nu eenmaal gezegd, dat honing als wintervoer slechter is dan suiker, omdat er meer reststoffen in zitten. De darm van de bij raakt eerder vol, wat tot roer kan leiden. Vooral honingdauw-honing heeft wat dat betreft een slechte naam. Daartegenover staat, dat bijen eeuwenlang op hun honingvoorraad hebben overwinterd. Daarbij zijn de moderne winters veel zachter dan de vroegere. (Komt dit door het broeikas-effect?) Gedurende een zachte winter hebben de bijen de kans om de kast te verlaten en hun gevulde endeldarm te ledigen, het liefste op de schone lakens van de buurvrouw. Deze overwegingen laten toe dat de bijen op honing, of gedeeltelijk suiker gedeeltelijk honing kunnen overwinteren.

Onze imker had aan het einde van de winter nog bijna alle honing van het vorig jaar. Hij bood ze een groothandel aan, maar die wilden alleen afnemen als de imker kon garanderen dat hij het hele jaar zou kunnen leveren. En omdat hij geen zin had om de honing op de markt te dumpen, besloot hij de honing aan zijn bijen terug te geven. Omdat de honing al gedeeltelijk in potten zat, maakte hij een afdeklank met gaten, waarop hij de potten honing omgekeerd neerzette. Dit werd geen onverdeeld succes, want nadat de bijen de potten hadden geleegd, bouwden ze er raat in. Die raat was er niet goed meer uit te krijgen, en de potten kon hij weg gooien. Honing uit de grootvoorraad ging beter, die hoefde hij alleen maar in de voerbak te geven.

De bijen vlogen dat voorjaar goed en brachten veel stuifmeel binnen. Bij de eerste grote voorjaarsdracht had hij dan ook hele sterke volken. En voor een vermenging van de nieuwe honing met suiker uit de voorraad hoefde hij niet bang te zijn. Toch is hij niet van plan om vaker een voorjaarsvoeding te geven. Andere jaren waren zijn volken niet veel minder sterk, deze keer was het een uit nood geboren maatregel. Wél is hij van plan om zijn volken niet meer uitsluitend op suiker in te winteren. Daarvoor bewaart hij vooral

van de vroege dracht van esdoorn, wilde kers en framboos, geheel verzegelde honingramen. Na het afnemen van de zomerdracht worden deze ramen aan het volk teruggegeven.

Tot nu toe heeft deze handelwijze weinig dode volken opgeleverd, niet meer dan normaal. Hij heeft zelfs de indruk, dat de bijen die op honing zijn ingewinterd, beter zijn in het voorjaar. Maar dat kan ook een gevoelsmatige indruk zijn, omdat er nauwelijks verschillen zijn. Nosema kwam bij alle volken meer of minder voor, de honingvolken hadden het vaak in mindere mate. In goede honingjaren blijft hij nu op honing inwinteren, dat bespaart veel werk en geld(suiker). In slechte honingjaren winterd hij op suiker in, want hij wil zijn vele vaste klanten niet teleurstellen.

ADIZ 1995(1)

113

De bij met de vier poten

In het oude Egypte was de bij het symbool van het benedenstroomse deel van de Nijl. Daarom komt de bij nogal eens voor in de hiërogliefen. Maar meestal maar met twee vleugels en vier pootjes. Dat heeft nog wel eens geleid tot de veronderstelling dat het wesp en zelfs vliegen waren. Op hiërogliefen, ingekrast op metaal, is soms nog een achterpoot te zien, bedekt door het achterlijf. En omdat voor- en achtervleugels met haakjes aan elkaar zitten, lijkt het bij minder goede bestudering, of de bij inderdaad maar twee vleugels heeft. Het achterlijf van het afgebeelde insect is duidelijk van een bij, niet van een wesp.

Deutsches Bienen Journal 1995(1)

